

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Pavla Molka v právní věci žalobce: **JUDr. Marcel Smékal**, soudní exekutor, Exekutorský úřad Praha – východ, se sídlem Michelská 1326/62, Praha 4, zast. Mgr. Augustinem Kohoutkem, advokátem se sídlem Újezd 450/40, Praha 1, proti žalovanému: **Finanční úřad pro Jihočeský kraj**, se sídlem Mánesova 1803/3a, České Budějovice, za účasti osob zúčastněných na řízení: **I) A – stav Bohemia s. r. o.**, se sídlem Jeremiášova 1926/16, České Budějovice, zast. JUDr. Janem Brodcecm, LL.M., Ph.D., advokátem se sídlem Rubešova 162/8, Praha 2, a **II) HORA HOLDING, s.r.o. v likvidaci**, se sídlem Skuherského 1370/53, České Budějovice, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 4. 2021, č. j. 781258/21/2201-00030-305200, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 9. 2. 2022, č. j. 57 Af 9/2021 - 92,

t a k t o :

Kasační stížnosti žalobce **se nepřiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) se kasační stížností domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného specifikovanému tamtéž. Žalovaný tímto rozhodnutím zamítl námitku stěžovatele, která směřovala proti sdělení žalovaného ze dne 25. 2. 2021, č. j. 339214/21/51523/302436. V tomto sdělení žalovaný stěžovateli oznámil, že mu nebude vrátet požadovanou částku ve výši 794 876,03 Kč, kterou stěžovatel uhradil k daňovému účtu osoby zúčastněné na řízení II) na daň z přidané hodnoty. Správce daně konstatoval, že pro vrácení této částky nebyly splněny podmínky stanovené v § 165 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu, ve znění pozdějších předpisů.

[2] Proti napadenému rozsudku podal stěžovatel kasační stížnost, s níž spojil i návrh na přiznání odkladného účinku. Uvedl, že jsou dány důvody pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti a pozastavení účinků rozsudku a rozhodnutí finančního úřadu, neboť jejich výkon a právní následky by znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká může vzniknout jiným osobám. V případě realizace právních následků rozhodnutí správních orgánů a krajského soudu spatřuje stěžovatel újmu v tom, že mu

nebude navrácena platba ze strany žalovaného do exekučního řízení, které vede. Žalobci by tak nebyl umožněn výkon tohoto exekučního řízení. Pokud by Nejvyšší správní soud následně rozhodl o nezákonnosti napadených správních rozhodnutí, nebylo by podle něj možné vrátit věc do původního stavu. Přiznáním odkladného účinku nemůže vzniknout újma jiným osobám ani nemůže dojít k rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[3] Žalovaný ve vyjádření k odkladnému účinku poukázal na skutečnost, že dne 4. 1. 2021 poukázal stěžovatel na osobní daňový účet osoby zúčastněné na řízení II) částku ve výši 794 876,03 Kč. Žalovaný tuto částku přijal, i když nebyla provedena povinným [OZNŘ II)]. Tuto platbu následně použil na úhradu nedoplatku na dani z přidané hodnoty a na dani z příjmů právnických osob na osobním účtu povinného [OZNŘ II)]. Ke dni 6. 1. 2021 (ke dni zaevidování částky ve výši 794 876, 03 Kč na nedoplatky povinného na jeho osobním daňovém účtu) nastal stav, který trvá bez ohledu na účinnost rozhodnutí žalovaného, resp. právní moc a případnou vykonatelnost rozsudku krajského soudu. Nepřiznání odkladného účinku proto nemůže mít žádný dopad do sféry stěžovatele. Konstrukce stěžovatele uplatněná v kasační stížnosti týkající se možných důsledků při nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti je lichá. Názor stěžovatele, podle kterého by po přiznání odkladného účinku došlo k vyplacení sporné částky, považoval za absurdní.

[4] Podle § 107 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen "s. ř. s."), kasační stížnost nemá odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, přičemž § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. upravující odkladný účinek žaloby se užije přiměřeně. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. musí být pro přiznání odkladného účinku naplněny dva předpoklady. Soud přizná žalobě (kasační stížnosti) odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro navrhovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Soud zjišťuje jen to, zda jsou uvedené zákonné podmínky pro přiznání odkladného účinku splněny. Nezabývá se tedy věcným posouzením věci.

[5] Stěžovatel v návrhu na přiznání odkladného účinku uvedl, že jeho nepřiznáním by mohlo být ztíženo následné provedení exekučního řízení, které vede. Pokud by nebyl odkladný účinek kasační stížnosti přiznán, nebude mu ani navrácena sporná platba.

[6] Nejvyšší správní soud neshledal, že by v případě nepřiznání odkladného účinku měla stěžovateli vzniknout jakákoli újma. Stěžovatel se domáhal u žalovaného navrácení jím zasláné platby na daňový účet povinného [OZNŘ II)]. Žalovaný mu sdělil, že tato platba navrácena nebude. O podané námitce stěžovatele proti tomuto sdělení rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím ze dne 15. 4. 2021 tak, že ji zamítl. Rovněž krajský soud neshledal žalobu důvodnou a zamítl ji, neboť se podle něj nejednalo ze strany stěžovatele o omylem zaplacenou platbu, jak ve svých podáních tvrdil. Stěžovateli tedy nevzniká jakákoli újma, které by bylo možno přiznáním odkladného účinku předejít. Jeho úvaha, podle které by v důsledku přiznání odkladného účinku mělo dojít k vyplacení sporné částky žalovaným, je zcela mylná a mimoběžná. Správní orgán v této věci nerozhodoval o žádné povinnosti stěžovatele, která by v důsledku prvostupňového rozhodnutí vznikla nebo jej k něčemu zavazovala, ale toliko deklaroval, že nejsou splněny podmínky pro vrácení platby. Logicky tak přiznáním odkladného účinku nemůže ani „automaticky“ dojít k vyplacení sporované částky, jak stěžovatel uvedl v návrhu.

pokračování

[7] S ohledem na výše uvedené Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že v případě stěžovatele nejsou podmínky obsažené v ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s. splněny. Závěrem Nejvyšší správní soud upozorňuje, že nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti je svou podstatou rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj předjímat rozhodnutí o věci samé.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 31. března 2022

JUDr. Radan Malík
předseda senátu